

Томина недеља у Јошици, богослужио Митрополит Јоаникије

Његово Високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски господин Јоаникије, служио је данас у Недјељу Антипасхе, Свету архијерејску литургију у Храму Свете мученице Недјеље у Јошици.

Високопреосвећеном Митрополиту саслуживали су протојереј-ставрофор Обрен Јовановић, протојереј-ставрофор Предраг Видаковић, јеромонах Макарије, игуман манастира Савине, протосинђел Павле (Пајић), протојереји Живан Вукојевић и Обрен Шарић и јереји Драгомир Видаковић и Јовица Вукасовић.

Након прочитаног Светог Јеванђеља по Митрополитовом благослову вјерном народу се обратио отац Обрен Јовановић, архијерејски намјесник херцегновски.

Светој Литургији присуствовали су и челници Општине Херцег Нови, г. Иван Отовић, потпредсједник Општине и г. Митар Кисјелица, као и Генерални конзул Републике Србије у Црној Гори гђа Јасмина Милачић.

Након Свете Литургије кроз Јошицу је кренула Литија коју је предводио Високопреосвећени Митрополит.

Протојереј-ставрофор Обрен Јовановић је истакао да је Васкрс радост цијелог човјековог бића и да када појемо тропар Христос Васкрсе, цијело наше биће поје. То само значи да је Васкрсење усађено у природу човјека.

„Управо у овим радосним данима, када је Господ васкрсао, када је Господ побиједио смрт-највећег људског непријатеља, ми имамо разлога да се истински радујемо. Али, тој радости нашој претходила је велика небоземна драма. Сви смо, у Страсној недељи видјели шта се догађало, шта је Господ претрпио, како су апостоли носили то бремене које су гледали пред својим очима како су од страха се разбјежали свако на своју страну, мислећи зар је могуће да Спаситељ свијета буде разапет и онако да умре. Опет, знајући да је Господ обећао васкрсење, гледали су како је недељу дана прије васкрсао Лазара, учествовали су у тим догађајима, али људска природа је слабашна и пуна страха. Опет, апостоли по љубави били су сабрани на једно мјесто. Међутим, како чујемо у овом Светом Јеванђељу, апостол Тома није био ту, па када се Господ први пут јавио својим ученицима, а прије тога га жене мироносице видјеле васкрслога када су дошле да помажу Његово тијело у гробу и не нашавши Га, видјеле су анђела Господњег који је рекао Што тражите живог међу мртвима. Видимо како се ту драма догађала и како је то било страшно доживјети из прве руке, а опет са чекањем онога што треба да буде.“

Потом је отац Обрен појаснио да Христове ријечи упућене прво апостолима „мир вам“, значе да је најважнији онај мир који само Господ може да да и да се тада обнавља људска природа и када је Бог на првом мјесту у животима свих људи.

„А онда видимо и други пут, апостол Тома када је чуо за васкрсење Христово, по слабашној људској природи (а сви смо ми, понекад, невјерни Тома, паднемо пред искушењима, почнемо да роптимо на Бога), то је наша људска калкулација и то значи да немамо истинску и праву вјеру да свој живот препустимо жвоме Богу, да је Бог онај који најбоље зна шта је за нас, па је апостол Тома рекао као што смо чули: Нећу повјеровати док не ставим прст у Његове ране. И други пут кад се Господ јавио послије недељу дана, прво је рекао Мир вам, јер је знао да без тога мира ни апостол Тома не може правим очима видјети васкрсење Христово. Видите, како је наш Бог, Бог пун љубави. Не само што трпи наше гријехове, наше невоље, него трпи и наше

невјеровање, па каже прво апостолу Томи, Ево ме Томо, стави свој прст у ране моје. И заиста, Тома, кад је то учинио завапио је и рекао: Господ мој и Бог мој. Исповиједио је вјеру јер је ушао Божији мир у њега и тако васпостављено тијело, дух и биће, могло је да препозна васкрслога Христа“ закључио је протојереј-ставрофор Обрен Јовановић уз славословље Богу.

Митрополит Јоаникије је честитао данашњи празник и појаснио да Црква прославља Светог апостола Тому, јер је његово невјерје благочестиво, јер је желио истински контакт са Господом, да додирне ране Господње и увјери се да је васкрсао.

„Међутим, када се Господ Христос јавио и позвао Тому да пружи руку своју и опипа ране и да се увјери да је Онај исти који је разапет и издахнуо на крсту, да је побиједио смрт, васкрсао и да се јавио, онда је Свети Тома, пруживши руку и додирнувши ране од клинова васкрслога Христа, узвикнуо пун вјере и благодати Божије: Господ мој и Бог мој.

Најкраће, али можда најдубље исповиједање свете вјере православне. Видите, када читамо Свето Јеванђеље, не читамо бајке него истинска свједочанства и видимо да ти апостоли којима је Господ Исус Христос дао силу и власт да лијече болести и чине чудеса, истјерују демоне, да су се они били поколебали у једном моменту, јер нису још били примили силу са висине. Када им је Господ послао Духа Светога и испунио њихова срца вјером, неустрашиво су послје проповиједали Јеванђеље Христово-Његову побједу над смрћу. Господ нам је својим васкрсењем даровао побједу над смрћу, нови живот и нову вјечну радост, да се и ми, угледамо се на оне који су ишли путем Господњим.“

Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије на крају је поучио да треба да се молимо Богу и призивамо Његову благодат, да нас просвијетли како бисмо увијек могли препознати вољу Његову, те да је васкрсење Христово темељ наше свете вјере.

...

Јошица данас прославља свој завјетни дан Томину недјељу, јер је крајем 17. вијека велики број дјеце умирао од заразних болести, те су сељани узели овај дан као Завјет, јер је по Васкрсу стао помор.

Лана Остојић

